

Nysingh Dijkstra de Graaff (alle vestigingen) te Apeldoorn, Arnhem, Zutphen en Zwolle thans: **Nysingh Advocaten – Notarissen** Heerkens Thijssen Advocaten te Amsterdam thans: **Schuit Polak Van den Hout Advocaten** Vermaat Advocaten te Barendrecht thans: **Vermaat & De Boom Advocaten** Advocatenkantoor Jan Vlug te Deventer thans: **Vlug en Hulsman Strafpleiters** Wester Advocaten te Alkmaar thans: **Wester Tophoff Advocaten**

BEZOEKADRES/POSTBUS/ TEL./FAX/E-MAIL

De Boer Bosch Sönmez Advocaten te Rotterdam: Heemraadssingel 165 (3022 CG) Rotterdam

Cornelissen Advocaten te Huissen: Huismanstraat 21 (6851 GS) Huissen, e-mail info@cornelissenadvocaten.nl

Hoevers Advocatenkantoor te Enschede: e-mail info@hoeversadvocaten.nl

Van Huet Waldram te Amsterdam: De Lairesestraat 156 (1075 HL) Amsterdam, e-mail vanhuetwaldram.advocaten@inter.nl.net
Kalff Katz & Koedooder te Amsterdam: Prins Hendriklaan 17 (1075 AZ) Amsterdam, e-mail info@3k.nl

Kan Vlassenroot Advocaten te Haarlem: Wilhelminastraat 14-16 (2011 VM) Haarlem

Koers Hielkema & Veldman te Leek: Lorentzpark 3 (9351 VJ) Leek, postbus is opgeheven

Van Randwijck Advocaten te Rotterdam: Grindweg 10 (3055 VA) Rotterdam

Advocatenkantoor De Riet te Kelpen-Oler: Heide 35 (6093 PA) Heythuysen

Roozeboom Advocaten te Schiedam: Nieuwe Haven 133 (3116 AC) postbus 394 (3100 AJ) Schiedam

Schuit Polak Van den Hout Advocaten te Amsterdam: Jan Luijkenstraat 20 (1071 CN) Amsterdam

Solon Advocaten te Den Haag: Parkstraat 83 (2514 JG) Den Haag, tel. 070-3538235, fax 070-3538234

Stein Advocaten te Breda: Catharinastraat 16 (4811 XH) postbus 1130 (4801 BC) Breda

Vermaat & De Boom Advocaten te Barendrecht: e-mail advocaten@vermaat-deboom.nl

Versteeg Wigman Sprey Advocaten te Amsterdam: De Lairesestraat 158 (1075 HM) Amsterdam

Visser, mr. J. te Dordrecht: Noorderhoofd 52 (3311 RD) Dordrecht

Advocatenkantoor Van der Vils te Amsterdam: Jan Luijkenstraat 20 (1071 CN) Amsterdam

Advocatenkantoor Van de Waarsenburg te Nijmegen: Scherpenkampweg 61 a (6545 AL) Nijmegen

Advocatenkantoor Walker te Amsterdam: Prins Hendriklaan 19 (1075 AZ) Amsterdam
Wester Tophoff Advocaten te Alkmaar: e-mail info@westertophoff.nl

De Zeeuw Advocaten te Amsterdam: Westermarkt 2 a (1016 DK) Amsterdam

RECTIFICATIE

De heer mr. R.H.M. Becking is per abuis verwijderd uit het vademecum 2004. Hieronder volgen de kantoorgegevens: **Warmseweg 10 a (7075 EL) Etten**, tel. 0315-328046, fax 0315-342805

Uitspraken geschillencommissie

GESCHILLENCOMMISSIE ADVOCATUUR

BINDEND ADVIES GESCHILLENCOMMISSIE ADVOCATUUR 29 APRIL 2004/D03-0093

(mrs. Schirmeister, Van Dijk en Van den Bercken)

Van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat mag worden verwacht dat hij overeenkomstig Gedragsregel 24 bij het begin van de zaak met zijn cliënt mogelijkheden voor gefinancierde rechtshulp bespreekt en bovendien, dat door verzonden voorschotnota's geen onjuiste indruk ontstaat van het totaal van de met de rechtsbijstand gemoeide kosten.

Feiten

De advocaat wil dat zijn cliënt een aantal openstaande declaraties, ten belope van in totaal € 4.746,71, betaalt. De cliënt voert een aantal bezwaren aan die ter zitting worden ingetrokken, met uitzondering van het bezwaar dat hij bij de aanvang van de zaak niet op de mogelijkheid van een toevoeging is gewezen.

Beoordeling van het geschil

De commissie stelt allereerst vast dat uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat de kern van het bezwaar van de cliënt tegen de declaraties van de advocaat is gelegen in het feit dat de advocaat er voetstoots vanuit is gegaan dat de cliënt niet in aanmerking zou komen voor gefinancierde rechtshulp en dat de hieraan ten grondslag liggende vooronderstelling dat het eigen vermogen van de cliënt hiervoor te groot was blijktens de later verkregen toevoeging voor de hogerbe-

De uitspraken zijn bewerkt door Germ Kemper, advocaat te Amsterdam. Bij de bewerking is de weergave van het standpunt van cliënt of advocaat over het algemeen ingekort; hier en daar zijn details weggelaten.

roepsprocedure onjuist was. Aangezien de gemachtigde van de cliënt de overige klachten ter zitting heeft ingetrokken, zal de commissie haar beoordeling beperken tot de hiervoor omschreven klacht.

Hoewel de commissie niet gehouden is deze klacht te toetsen aan de Gedragsregels van de Nederlandse Orde van Advocaten, heeft de commissie eerder bepaald dat deze regels mede gelden als richtlijn voor het invullen van de maatstaf die zij op grond van haar Reglement voor het handelen van de advocaat hanteert.

Ingevolge regel 24 van de Gedragsregels 1992 is een advocaat bij het begin van de zaak en verder telkens wanneer daartoe aanleiding bestaat verplicht met zijn cliënt te overleggen of er termen zijn om te trachten door de overheid gefinancierde rechtshulp te verkrijgen tenzij hij goede gronden heeft om aan te nemen dat zijn cliënt hiervoor niet in aanmerking komt.

De commissie heeft in verband met deze verplichting niet kunnen vaststellen dat de cliënt ten tijde van het geven van de opdracht aan de advocaat c.q. zijn kantoorgenoot in aanmerking had kunnen komen voor gefinancierde rechtshulp voor (het voeren van) de procedure in eerste aanleg. De toevoeging die de cliënt later heeft verkregen voor de hogerberoepsprocedure biedt hiervoor onvoldoende bewijs, terwijl de cliënt ook overigens op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat zijn financiële situatie op voornoemd moment zodanig was dat hij voldeed aan de toetsingscriteria krachtens de Wet op de Rechtsbijstand.

Hoewel de commissie vaststelt dat de stelling van de advocaat dat de cliënt destijds een bekende horecaondernemer was met een goedlopend bedrijf, door deze onweersproken is gelaten, en de cliënt zonder enig voorbehoud de opdrachtbevestiging met daarin vermeld het uurtarief voor akkoord heeft getekend en een drietal depotnota's zonder protest heeft betaald, is de commissie nochtans van oordeel dat dit de advocaat niet ontslaat van zijn verplichting als hiervoor genoemd. Ook in zo'n geval staat het de advocaat immers niet vrij om voetstoots aan te nemen dat de cliënt niet in aanmerking komt voor gefinancierde rechtsbijstand.

Tevens rekent de commissie het de advocaat aan dat de hoogte van de depotnota's die hij lopende de behandeling van de zaak aan de cliënt heeft verzonden in geen verhouding staan tot de eindnota die hij uiteindelijk heeft verzonden. Hierdoor heeft de cliënt onvoldoende zicht kunnen houden op de kosten die met het voeren van de procedure in eerste aanleg waren gemoeid en heeft bij hem de indruk kunnen ontstaan dat deze beperkt zouden zijn en is hem de mogelijkheid ontkomen om (het oplopen van) de kosten te bespreken.

Gelet op het voorgaande heeft de advocaat niet gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend advocaat mag worden verwacht. Hierin ziet de commissie aanleiding een bedrag op het totaal aan nog openstaande declaraties van de advocaat in mindering te brengen. De commissie stelt – mede gelet op de declaraties die de cliënt reeds heeft voldaan – hetgeen de cliënt van het openstaande bedrag nog in totaal verschuldigd is naar redelijkheid en billijkheid vast op een bedrag van € 2.000 exclusief 19% BTW.

Voor wat betreft de arbitragekosten acht de commissie het redelijk nu partijen elk voor een deel in het ongelijk zijn gesteld deze te verdelen in die zin dat de cliënt zal worden veroordeeld tot betaling van de helft van de kosten van deze arbitrage en de advocaat de andere helft voor zijn rekening dient te nemen, welke kosten worden vastgesteld op € 178,50.

Gelet op de beslissing wordt eiser geacht het totaal aan arbitragekosten bij wijze van voorschotbetaling mede namens de cliënt te hebben voldaan. De commissie bepaalt voorts dat het bedrag dat eiser ter zake van de arbitragekosten heeft voldaan in zijn geheel komt te vervallen aan de commissie en veroordeelt de cliënt tot betaling aan eiser van de helft van deze kosten.

Beslissing

De Geschillencommissie stelt allereerst vast dat de Gedragsregels mede als richtlijn in aanmerking worden genomen bij de boordeling van de vraag of een advocaat zijn werk naar behoren verricht. Diezelfde aannahme is terug te vinden in Geschillencommissie Advocatuur 29 mei 2002, *Advocatenblad* 2002 nummer 22. Het achterwege laten van overleg over een toevoeging dan wel het missen van een uitdrukkelijke akkoordverklaring van de cliënt dat hij, hoewel er toevoegingsmogelijkheden zijn, toch zijn advocaat uit eigen zak volledig wil betalen zou in beginsel ertoe kunnen leiden dat de advocaat zijn aanspraak op een honorarium verliest, met uitzondering van de eigen bijdrage die de cliënt verschuldigd was geweest als er op toevoegingsbasis was gewerkt. Daar zit op het eerste gezicht iets onbillijks in tegenover de advocaat, die door zijn nalatigheid de aanspraak verspeelt op een honorarium waartoe hij bij een ordentelijke gang van zaken wel degelijk gerechtigd was, namelijk de toevoegingsvergoeding. Die onbillijkheid wordt opgeheven wanneer men onder ogen ziet dat het in wezen dan gaat om een schadevergoeding: de cliënt heeft door die nalatigheid een schade geleden die gelijk is aan het advocatenhonorarium minus eigen bijdrage. Een voorwaarde voor het ontstaan van die schade is evenwel dat de cliënt zal hebben aan te tonen dat hij voor toevoeging in aanmerking zou zijn gekomen en daar slaagde de cliënt in het hier gepubliceerde geval niet in. Sterker nog, hij liet de stelling van de advocaat onweersproken dat deze, bij de aanvang van de rechtsbijstand, 'goede gronden' had om aan te nemen dat zijn cliënt niet in de termen voor een toevoeging viel. Dat de beslissing desondanks niet ten gunste van de advocaat uitviel maar de Geschillencommissie in het midden ging zitten wordt verklaard door een tweede 'ongeluk' dat de advocaat in de communicatie op zijn naam kreeg. Er waren voorschotnota's gezonden die zodanig laag waren dat de cliënt geen goed beeld kon krijgen van de uiteindelijke kosten van de rechtsbijstand en dus ook de mogelijkheid had gemist om tussentijds aan kostenbeperking te doen.

GJK.

(advertentie)

FRAUDE?

 DÖRR BEDRIJFSRECHERCHE
RECHERCHE- EN ADVIESBUREAU

010 - 212 49 23
www.dorr-recherche.nl

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

OPTREDEN ALS BEWINDVOERDER IN SCHULDSANERING

Hof van Discipline nr. 3526, 13 december 2002

(mrs. Fransen, Beker, Hulleman, Gerritzen en Mendlik)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 5 november 2001

(mrs. Mertens-Steeghs, Van Dooren, Henselmans, Luchtman en Hege-man)

Optreden van een advocaat als bewindvoerder in een schuldsanering.

– *Advocatenwet artikel 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)*

– *Gedragsregel 1*

Feiten

A. verkeert in ernstige financiële problemen en besluit een beroep te doen op de Schuldsaneringsregeling Natuurlijke Personen. Mr. X wordt tot bewindvoerder benoemd. In een eerste gesprek met A. en zijn vader, klager, verklaart laatstgenoemde bereid te zijn een bedrag beschikbaar te stellen voor een regeling met crediteuren. Daarnaast komt in dat gesprek de betaling van het bewindvoerderssalaris aan de orde. Volgens klager is toen afgesproken een salaris van f 4.000 voor mr. X. Volgens mr. X is toen alleen afgesproken dat klager zijn salaris zou betalen maar is geen vast bedrag afgesproken.

Bij de behandeling van het hoger beroep over het aangeboden akkoord vraagt het hof om een opgave van de uren van mr. X. Mr. X doet die opgave en vervolgens stelt het hof het salaris van mr. X vast.

Klager beklaagt zich er over dat mr. X daarbij geen melding heeft gemaakt over de met klager gemaakte honorariumafpraak van f 4.000. Mr. X stelt dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht omdat deze gericht is tegen handelingen van hem in zijn kwaliteit van bewindvoerder.

Overwegingen raad

Ten aanzien van het beroep op niet-ontvankelijkheid van de klacht

De taakuitoefening van de advocaat als bewindvoerder (in een schuldsanering) behoort niet tot het terrein dat door het advocatentucht-recht wordt bestreken. Uitsluitend indien de advocaat zich in die hoedanigheid zou misdragen en daardoor het vertrouwen in de advocatuur zou schaden kan er voor tuchtrechtelijke toetsing aanleiding zijn. Dit zal de tuchtrechter steeds hebben te beoordelen, zodat het beroep op niet-ontvankelijkheid zal moeten worden afgewezen.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht

Klager stelt dat hij met mr. X is overeengekomen dat klager het salaris van mr. X als bewindvoerder zou betalen. Voorts werd volgens klager het salaris vooraf vastgesteld op f 4.000.

Mr. X daarentegen erkent wel dat klager zijn salaris zou betalen doch ontkent dat een vast bedrag zou zijn afgesproken. De klacht houdt derhalve in dat mr. X de met klager gesloten overeenkomst niet nakomt en dat dus mr. X wanprestatie pleegt. Dit betekent dat er een civielrechtelijk geschil bestaat tussen klager en mr. X. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de tuchtrechter om hierover te oordelen. Het oordeel daarover is voorbehouden aan de civiele rechter zodat klager derhalve terzake het onderhavige geschil zich zal dienen te wenden tot de civiele rechter.

Volgt

Afwijzing van het beroep op niet-ontvankelijkheid en onbevoegdverklaring om van het klachtonderdeel kennis te nemen.

Overwegingen hof

Ten aanzien van het beroep niet-ontvankelijkheid van de klacht

Het hof acht de motivering waarbij het beroep op niet-ontvankelijkheid is afgewezen niet geheel juist.

De taakuitoefening van de advocaat als bewindvoerder (in een schuldsanering) behoort niet tot het terrein dat door het advocatentucht-recht wordt bestreken, tenzij de advocaat zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur zou kunnen worden geschaad. De tuchtrechter zal niet steeds hebben te beoordelen of de bedoelde uitzondering zich voordoet, doch slechts in het geval dat de klager daartoe in zijn klacht vol-doende heeft gesteld. Dit laatste is in casu het geval. De raad heeft derhalve terecht mr. X' beroep op de niet-ontvankelijkheid van de klacht verworpen, zij het op niet geheel juiste gronden. Het hof verbetert die gronden in de aangegeven zin.

Ten aanzien van de onbevoegdheid om van de klacht kennis te nemen

Klager beoogt blijkens de toelichting op de grief met zijn klacht niet de (civielrechtelijke) beslissing van de tuchtrechter te verkrijgen dat mr. X de in het klachtonderdeel gestelde honorariumafpraak niet is nagekomen, maar beklaagt zich er over dat mr. X door de afspraak niet na te komen heeft gehandeld zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt. De raad heeft zich daarom ten onrechte onbevoegd verklaard om van het klachtonderdeel kennis te nemen. De beslissing van de raad kan mitsdien in zoverre niet in stand blijven; het hof zal alsnog de juistheid van de klacht dienen te onderzoeken.

Klager en mr. X verschillen van mening over de inhoud van de afspraak waarop het klachtonderdeel betrekking heeft. Daardoor is die inhoud niet komen vast te staan. Met name is niet komen vast te staan – zoals klager betoogt – hij slechts heeft toegezegd een bewindvoerderssalaris van (maximaal) f 4.000 voor zijn rekening te zullen nemen. Dit brengt mee dat het hof niet is gebleken dat mr. X in zijn hoedanigheid van bewindvoerder door de toezegging niet op de te

vatten als beperkt tot f 4.000 zodanig heeft gehandeld dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur kon worden geschaad. Het klacht-onderdeel is daarom in zoverre ongegrond.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de Raad van Discipline voorzover deze zich daarbij onbevoegd heeft verklaard van het klachtonderdeel kennis te nemen, bevoegdverklaring om van dit klachtonderdeel kennis te nemen en ongegrondverklaring van het klachtonderdeel.

WRAKING

Raad van Discipline Arnhem, 16 december 2002

(mrs. Van Ginkel, Dam, Van Halder, Van de Loo, Van Wijmen)

Wraking van een lid van de Raad van Discipline, die kantoorgenoot is van een lid van de Raad van Toezicht voor de behandeling van ambtshalve ingediende klachten.

- *Advocatenwet artikel 47 lid 2 jo. art. 512 t/m 519 Wetboek van Strafvordering*

Feiten

De deken dient een ambtshalve klacht in tegen mr. X. Deze vraakt mr. Z, die lid is van de Raad van Discipline omdat hij een kantoorgenoot is van mr. Y. Mr. Y bekleedt de functie van secretaris van de Raad van Toezicht en dat levert, naar het oordeel van mr. X, een belangenverstrengeling op.

Overwegingen raad

Mr. X heeft er terecht op gewezen dat de rechterlijke onpartijdigheid schade kan lijden als gevolg van het feit dat één van de leden van de raad, mr. Z, kantoorgenoot is van mr. Y, secretaris van de Raad van Toezicht. Aangenomen moet immers worden dat de deken zijn besluit om ambtshalve te klagen slechts neemt na overleg met en met instemming van de Raad van Toezicht en dat daarmee de leden van de Raad van Toezicht weliswaar niet in formele maar wel in materiële zin partij in de klachtzaak zijn geworden. De omstandigheid dat mr. Z voornoemd kantoorgenoot is van een lid van die Raad van Toezicht is naar het oordeel van de raad voldoende zwaarwegend voor een objectief gerechtvaardigde twijfel omtrent de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van mr. Z bij de behandeling van de ambtshalve klachten. In zoverre is het verzoek tot wraking terecht voorgedragen. Nu de behandeling van de ambtshalve klachten nog niet was aangevangen strekt dit oordeel zich niet uit tot de andere leden van de Raad van Discipline die aan de behandeling van die klachten zouden deelnemen.

Volgt

Gegrondbevinding van het verzoek tot wraking van mr. Z voorzover betrekking hebbend op de behandeling van de ambtshalve klachten tegen klager.

SCHRAPPING WEGENS ZEDENDELICT

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 6 januari 2003, nr. 3744

(mrs. Holtrop, Claassen, Maat, Van Nispen tot Sevenaer en Wiersma)

Schrapping van het tableau, in verband met een onherroepelijke veroordeling wegens zedendelict, begaan met een minderjarige cliënt. Andere omstandigheden die samen met het voorgaande schrapping van het tableau geboden maken.

Openbaarmaking van de maatregel van schrapping in een landelijk dagblad.

- *Advocatenwet artikel 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt; 2.2 Bezwaren van de deken; 2.4.1 Eigen belang van de advocaat). Artikel 48 lid 3 (6 Tuchtprocesrecht).*
- *Gedragsregels 1 en 37*

Feiten

De deken legt ambtshalve een aantal bezwaren voor aan de raad. In de beslissing wordt verwezen naar een eerder gegeven tussenbeslissing, die ertoe diende dat aan de raad informatie werd verstrekt over de uitkomst van een tegen mr. X ingestelde vervolging.

Overwegingen van de raad

Bij arrest van het Gerechtshof te 's-Gravenhage is mr. X veroordeeld tot een gevangenisstraf van de duur van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk, en tot het betalen van een schadevergoeding aan de benadeelde partij, ter zake van de volgende strafbare feiten:

Door misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht een minderjarige van onbesproken gedrag, wiens minderjarigheid de dader kent, opzettelijk bewegen ontuchtig handelen van hem te dulden, meermalen gepleegd.

Tegen dat arrest heeft mr. X cassatieberoep ingesteld, welk beroep de Hoge Raad heeft verworpen.

Begin maart 2002 (nadat het gerechtshof arrest had gewezen en voordat de Hoge Raad arrest had gewezen), heeft de deken mr. X uitgenodigd voor een overleg, waarin hij met mr. X zou spreken over de afspraak die met mr. X is gemaakt door de ambtsvoorganger van de deken en die inhield dat mr. X niet als advocaat zou optreden in kinder(straf)zaken en zedenzaken gedurende de periode dat hij zelf onderwerp was van strafrechtelijk onderzoek. Op de door de deken in zijn uitnodiging genoemde datum heeft mr. X telefonisch met de deken een afspraak gemaakt voor een te houden bespreking vier dagen later. Die afspraak heeft mr. X op de dag van de aldus afgesproken bespreking afgezegd en mr. X is er niet meer op teruggekomen.

In het *Algemeen Dagblad* van 4 mei 2002 is een 'overlijdensadvertentie' geplaatst onder de titel 'In Memoriam', waarmee de indruk is gewekt dat mr. X overleden was.

Eind mei 2002 heeft de deken berichten ontvangen waaruit bleek dat mr. X niet overleden was. Hij heeft hierop getracht in contact te treden met mr. X, doch zonder resultaat.

Op 5 september 2002 heeft de echtgenote van mr. X telefonisch aan de deken meegedeeld dat haar echtgenoot in het buitenland verblijft. In een brief, gedateerd (volgt: een adres in Parijs, 13 oktober 2002) heeft mr. X aan de raad, zulks naar aanleiding van de oproep om te verschijnen ter zitting van 4 november 2002, meegedeeld slechts dan bereid te zijn ter zitting te komen indien de raad zorgt voor een schriftelijke garantie dat mr. X als vrij man kan komen en vertrekken. Mr. X verwees naar een volgens hem bestaand voornemen om hem na de zitting in preventieve hechtenis te nemen. In reactie hierop heeft de deken de raad bij brief van 23 oktober 2002 – waarvan de deken een kopie heeft gefaxt aan het kantooradres van mr. X – de raad meegedeeld dat hij de officier van Justitie niet had ingelicht over de zitting en dat hij evenmin bekend was met enig voornemen om mr. X in preventieve hechtenis te nemen.

Bij brief van de griffier van 29 oktober 2002 is mr. X verzocht om de raad bericht te sturen en is mr. X – nogmaals – uitdrukkelijk opgeroepen om ter zitting van 4 november 2002 te verschijnen. Hierop heeft mr. X niet gereageerd.

In klacht R. 1903/01.40 verwijt de deken mr. X dat deze zich zodanig heeft gedragen dat het vertrouwen in de advocatuur of zijn beroepsuitoefening is geschaad, alsmede dat mr. X niet voor 1 januari 2001 heeft voldaan aan zijn verplichting alle door de deken gevraagde inlichtingen aanstonds te verstrekken in die zin dat mr. X de deken niet op de hoogte heeft gehouden van het verloop van de strafprocedure in hoger beroep.

In klacht R. 2020/02.24 verwijt de deken mr. X het volgende:

- a) mr. X heeft niet gereageerd op verzoeken van de deken om voor een bespreking te verschijnen en informatie te verschaffen;
- b) mr. X handelt onbehoorlijk door op 5 maart 2002 onder de toen bestaande omstandigheden een klacht tegen de deken in diens hoedanigheid in te dienen;
- c) mr. X heeft niet voldaan aan de afspraak respectievelijk het verzoek van de deken om bepaalde zaken, te weten zedenzaken en kinderstrafzaken, niet meer te behandelen;
- d) mr. X handelt klachtwaardig door het plaatsen van de overlijdensadvertentie, door onbereikbaar te zijn voor de deken en door het overigens achterwege laten van levenstekens.

Klacht R. 01.40

Vaststaat dat mr. X in hoogste feitelijke instantie is veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. De Hoge Raad heeft het ingestelde cassatieberoep verworpen. De raad heeft stukken van de uitspraak ontvangen, in het bijzonder het proces-verbaal van de zitting van het Gerechtshof en van het vervolgens uitgesproken arrest.

Uit de stukken blijkt dat de bewezen verklaarde feiten, waarvoor mr. X is veroordeeld, betrekking hebben op gedragingen van mr. X in het kader van zijn praktijk als advocaat en bovendien betrekking hebben op een minderjarige cliënt, voor wie mr. X als advocaat in een

strafzaak optrad. Uit het arrest van het hof blijkt dat mr. X als raadsman aan de minderjarige was toegevoegd en deze jongen op zaterdag op zijn kantoor ontvangen heeft en hem heeft bewogen tot het dulden van ontuchtige handelingen, daarbij op ernstig verwijtbare wijze misbruik makend van het feitelijke overwicht voortvloeiende uit de vertrouwensrelatie advocaat-minderjarige cliënt, alsmede van de kwetsbare positie waarin het slachtoffer zich bevond.

De raad is van oordeel dat de vermelde gedragingen van mr. X in zeer ernstige mate schade hebben toegebracht aan het vertrouwen in de advocatuur alsook aan het vertrouwen in de eigen beroepsuitoefening van mr. X.

Uit de stukken van het verloop van de procedure is voorts gebleken dat mr. X, voorafgaande aan de onderhavige tuchtrechtelijke procedure, geen gevolg heeft gegeven aan herhaalde verzoeken van de deken om hem op de hoogte te houden van het verloop van de tegen mr. X lopende strafvervolgning en de daarop betrekking hebbende stukken te sturen. De desbetreffende stukken zijn eerst verkregen nadat de raad mr. X in de zijn tussenbeslissing had opgedragen de stukken toe te sturen.

De klacht is gezien het voorgaande in haar geheel gegrond.

Klacht R. 2020/02.24

Onderdeel a)

Uit de stukken, die niet door mr. X weersproken zijn, blijkt dat de deken schriftelijk verzocht heeft om toezending van de stukken, bedoeld in de tussenbeslissing van de raad, terwijl de deken mr. X voorts in die brief heeft uitgenodigd voor een persoonlijk overleg in verband met berichten die de deken van het Openbaar Ministerie had ontvangen aangaande het optreden van mr. X in een zedenzaak van een minderjarige. Mr. X heeft op die brief weliswaar schriftelijk gereageerd, maar heeft aan de verzoeken van de deken geen gevolg gegeven. Vervolgens is in telefonisch overleg tussen de deken en mr. X een afspraak gemaakt voor een bespreking te houden op 8 maart 2002. Mr. X is op de afgesproken tijd en plaats niet verschenen. Mr. X heeft, nadat de deken telefonisch contact met hem had opgenomen, laten weten niet voor een bespreking te zullen verschijnen. Ook overigens is niet gebleken dat mr. X gevolg heeft gegeven aan de verzoeken van de deken. Deze verzoeken strekten kennelijk tot het verkrijgen van informatie als bedoeld in Gedragsregel 37.

Onderdeel a) van deze klacht is derhalve gegrond.

Onderdeel b)

De raad is van oordeel dat het in beginsel een partij, die meent een klachtwaardige bejegening van een advocaat respectievelijk van een advocaat die handelt in de hoedanigheid van deken te hebben ervaren, vrijstaat zich over die bejegening te beklagen. Slechts in zeer bijzondere omstandigheden, waarvan hier niet gebleken is, zou dit beginsel uitzondering kunnen lijden.

De raad acht dit klachtonderdeel ongegrond.

Onderdeel c)

De raad acht, op grond van de door de deken overgelegde stukken, in het bijzonder de notitie van 9 april 1999, opgemaakt door de toenmalige deken en de brief van de toenmalige deken van 19 maart 2002 aan de deken, aannemelijk dat de toenmalige deken in april 1999 met mr. X de afspraak heeft gemaakt dat deze, zolang de strafvervolgning tegen mr. X liep, geen kinderstrafzaken en geen zedenstrafzaken zou behandelen.

Voorts is, als door de deken gesteld en door mr. X niet weersproken, gebleken dat mr. X in strijd met de vermelde afspraak – in de woorden van mr. X – ‘een aantal c.q. een handvol, althans niet meer dan tien’ zaken van minderjarigen met zedenaspecten heeft behandeld. Aan een verzoek van de deken om de namen van betrokkenen en de instanties waar deze zaken liepen op te geven heeft mr. X geen gevolg gegeven.

De raad neemt derhalve als vaststaand aan dat mr. X de met de deken gemaakte afspraak heeft geschonden. Bovendien heeft mr. X nagelaten de deken desgevraagd over die zaken te informeren.

De raad is van oordeel dat deze gedragingen van mr. X schade hebben toegebracht aan het vertrouwen in de advocatuur en aan de beroepsuitoefening van mr. X.

Dit klachtonderdeel is eveneens gegrond.

Onderdeel d)

Op grond van de door de deken overgelegde stukken, in het bijzonder diens brief van 2 juli 2002 aan de echtgenote van mr. X, acht de raad aannemelijk dat de overlijdensadvertentie door, althans met medewerking en instemming van mr. X is geplaatst. De geplaatste advertentie heeft zowel bij de deken als, gelet op de door de deken overgelegde krantenpublicaties, bij het publiek in brede kring geleid tot de overtuiging dat mr. X overleden was. Later is gebleken dat mr. X nog in leven was. Voorts is uit de gemelde krantenpublicaties, waarvan de inhoud door mr. X niet is bestreden, aannemelijk dat mr. X in het buitenland verblijft op een niet nader bekend gemaakte verblijfplaats en dat hij niet voornemens is om naar Nederland terug te keren om de hem opgelegde vrijheidsstraf te ondergaan. Ook uit de brief van mr. X van 13 oktober 2002 leidt de raad af dat mr. X zich in het buitenland ophoudt. Vaststaat dat mr. X niet, althans niet rechtstreeks bereikbaar is, hoewel laatstvermelde brief is geschreven op briefpapier van het kantoor van mr. X, waarop een Nederlands telefoonnummer en een Nederlands faxnummer zijn vermeld.

De raad acht de beschreven gedragingen, zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang bezien, schadelijk voor het vertrouwen in de advocatuur en in de beroepsuitoefening van mr. X. Het door middel van een quasi-overlijdensadvertentie in het openbaar de schijn doen wekken overleden te zijn betaamt een behoorlijk advocaat niet. Daar aan doet niet af dat mr. X mogelijk daarmee beoogd heeft zijn bezwaar tegen de uitspraak van de Hoge Raad van 16 april 2002 kenbaar te maken.

Ook dit klachtonderdeel is gegrond.

Maatregel

Bij het opleggen van de hierna vermelde maatregel neemt de raad in aanmerking dat mr. X zich schuldig heeft gemaakt aan een reeks van tuchtrechtelijk laakbare gedragingen, die zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang bezien zeer schadelijk zijn voor het vertrouwen in de advocatuur. Mr. X heeft er op geen enkele wijze blijk van gegeven die laakbaarheid in te zien. Bovendien heeft mr. X door zijn verblijf in het buitenland en daarmee gepaard gaande onbereikbaarheid zijn eigen beroepsuitoefening gefrustreerd en de belangen van zijn cliënten in de waagschaal gesteld.

Contact met de deken ter bespreking van de problemen is mr. X uit de weg gegaan, zodat enig inzicht in zijn gedrag en de beweegredenen daarvoor ontbreekt.

De raad acht dan ook in dezen de zwaarste tuchtrechtelijke maatregel geboden. Tevens acht de raad de openbaarmaking van de maatregel geboden gelet op de belangen van rechtzoekenden.

Beslissing van de raad

- verklaart de klacht, omschreven onder nummer R. 1903/01.40 gegrond;
- verklaart de klacht onder nummer R. 2020/02.24 in de onderdelen a), c) en d) gegrond en in onderdeel b) ongegrond;
- legt terzake de gegrond bevonden klachten aan mr. X de maatregel op van schrapping van het tableau;
- beveelt openbaarmaking van de aan mr. X opgelegde maatregel in het dagblad *Algemeen Dagblad*, met bepaling dat de deken daarvoor conform de wet zorgdraagt.

TE LAAT BETALEN VAN HONORARIUM VOORGANGER

Hof van Discipline, 10 januari 2003, nr. 3637

(*mrs. Sterk, Fleers, Van Loo, Creutzberg en Fiévez*)

Raad van Discipline Leeuwarden, 31 mei 2002

(*mrs. Van Riessen, Van Duursen, De Groot, Meijer en Vogelsang*)

Niet tijdig betalen van het aan zijn voorganger toekomende honorarium door een opvolgende toegevoegde advocaat met een, door de raad als kansloos beoordeeld, beroep op verrekening.

- *Advocatenwet artikel 46 (5.5 Nakomen van financiële verplichtingen) en 46c*
- *Gedragsregels 17 en 23*

Feiten

Mr. A wordt als raadsman aan een verdachte toegevoegd. Mr. X neemt de behandeling van de zaak over. Later declareert mr. A in overleg met, en met instemming van, mr. X aan hem een bedrag van f 625,57 wegens het aan mr. A toekomende deel van de toevoegingsvergoeding. Ondanks herhaalde verzoeken van mr. A betaalt mr. X dat bedrag aanvankelijk niet, met een beroep op verrekening. Mr. A roept bemiddeling door de deken in. Op grond van hetgeen de deken in dat verband ter kennis komt klaagt deze vervolgens ambtshalve.

Uiteindelijk betaalt mr. X ongeveer anderhalf jaar nadat hij de declaratie heeft ontvangen.

Klacht

Mr. X heeft met een bij voorbaat kansloos beroep op verrekening geweigerd, althans nagelaten, de declaratie van mr. A te voldoen, ondanks herhaald verzoek.

Overwegingen van de raad

Mr. X stelt, dat hij een vordering heeft waarmee de vordering van mr. A te verrekenen is en hij voert in dit verband het volgende aan. Mr. A heeft in het verleden de administratie gevoerd van een gezamenlijk advocatensprekuur waaraan mr. X deelnam. De in eerste aanleg ongeveer dertien deelnemende advocaten betaalden als voorschot een bedrag van f 250 per jaar als bijdrage in de kosten. Jaarlijks werd er door de deelnemers desgewenst met partners gedineerd ten laste van de aldus gefourneerde gelden. Hoewel hij hieraan niet heeft deelgenomen zijn aan mr. X niettemin de kosten van diners in rekening gebracht. Mr. A beheerde de financiën, maar heeft geweigerd deze kosten aan hem te restitueren. Desgevraagd wenste mr. A slechts een ontoereikende verantwoording af te leggen over de inkomsten en uitgaven. Die opstelling gaf aanleiding tot nadere vragen, die mr. A niet beantwoordde. Mr. X heeft zich, overigens niet als enige, uit het spreekuur teruggetrokken. Mr. A weigerde het te veel betaalde te restitueren, ondanks herhaalde verzoeken. Het zou goed zijn wanneer mr. A alsnog een controleerbare financiële verantwoording zou geven en zou verrekenen hetgeen eenieder toekomt. Mr. X houdt mr. A geheel aansprakelijk voor het beheer van de gelden.

De raad overweegt te dien aanzien als volgt.

Nu de door mr. X beweerde vordering op mr. A in verband met restitutie van in rekening gebrachte dinerkosten door mr. A is betwist, is aan het vereiste voor een geldig beroep op compensatie niet voldaan, zoals mr. X als rechtsgeleerde advocaat had kunnen en moeten weten. Mr. X mocht derhalve op deze grond betaling van de declaratie van mr. A ad f 625,57 niet (blijven) weigeren. Dat mr. X ten slotte het aan mr. A verschuldigde heeft voldaan, doet aan het klachtwaardig handelen van mr. X niet af. De betaling heeft pas plaatsgehad nadat het onderzoek door de deken naar de klacht van mr. A was afgesloten.

De raad verklaart de klacht gegrond en legt aan mr. X een berisping op.

Overwegingen van het hof

De eerste grief van mr. X luidt als volgt: 'Ten onrechte oordeelt de raad dat een beslissing is genomen op de klacht van mr. A. Mr. A heeft bemiddeling verzocht; echter geen klacht ingediend. De deken heeft zelfstandig een klacht ingediend. De beslissing van de raad is onjuist en onbegrijpelijk. De klacht kan geen stand houden.'

Deze grief slaagt. Artikel 46c van de Advocatenwet bepaalt dat klachten schriftelijk moeten worden ingediend bij de deken van de Orde van Advocaten. Klager heeft geen schriftelijke klacht bij de deken ingediend. Dat blijkt uit de schriftelijke stukken en tevens uit de verklaring van klager ter zitting. De beslissing van de raad kan dan ook niet in stand blijven.

Volgt

Het hof vernietigt de beslissing van de raad en verstaat dat de klacht niet is ingediend.

Noot

De raad heeft uit het oog verloren dat mr. A slechts bemiddeling door de deken had gevraagd en niet een klacht tegen mr. X had ingediend. Kennelijk was het zo, dat de door de raad beoordeelde klacht van de deken afkomstig was, maar ten onrechte aan mr. A toegeschreven die ter zitting van de raad niet aanwezig was. Het hof heeft de zaak rechtgezet. Het is echter wat merkwaardig dat mr. A in de beslissing van het hof consequent als klager wordt aangeduid, terwijl nu juist is vastgesteld dat hij géén klacht had ingediend. Het hof 'verstaat dat de klacht niet is ingediend'. Ook dat is niet helemaal zuiver: de klacht is wel ingediend, niet door mr. A maar door de deken. Diens ambtshalve bezwaar is door deze beslissing niet afgedaan.

CHBW.

TUCHTRECHTELIJK TOETSEN VAN INTERNE KLACHTENBEHANDELAAR

Hof van Discipline, 13 januari 2003, nr. 3542

(mrs. Fransen, Beker, Vermeulen, Boumans en De Kok)

Raad van Discipline Leeuwarden, 6 december 2001

(mrs. Giltay, Groenewegen, Van Hartingsveld, Meijer en Winkel)

Het handelen van een advocaat die binnen zijn kantoor is belast met het behandelen van klachten kan slechts marginaal worden getoetst in een tuchtrechtelijk geding.

- *Advocatenwet artikel 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)*
- *Gedragsregel 1*

Feiten

Mr. X is binnen zijn kantoor belast met het behandelen van klachten. Een cliënt heeft zich beklaagd over gedragingen van mr. A, eveneens aan het kantoor verbonden, en na tussenkomst van mr. X heeft een gesprek tussen hen drieën plaatsgevonden. Afgesproken wordt dat mr. A schriftelijk zal reageren op een aantal bij klager levende vragen. Klager vindt de daarop gevolgde brief vaag waarop mr. X hem laat weten het met dat oordeel niet eens te zijn. Hij geeft klager in overweging om een andere advocaat te zoeken omdat naar zijn indruk de verhouding tussen klager en mr. A verstoord is geraakt. Klager beklaagt zich over drie aspecten aan de zaak. Allereerst meent hij dat mr. A ten onrechte geweigerd heeft nog een nadere uitleg te geven, aan de hand van vragen van klager. Voorts heeft hij er bezwaar tegen dat hem niet is meegedeeld dat mr. A kort nadien het advocatenkantoor in kwestie zou verlaten. Ten slotte acht hij het onjuist dat hem is meegedeeld dat de relatie met het kantoor verstoord zou zijn en hij buiten het kantoor een andere advocaat diende te zoeken.

Beoordeling door de raad

Mr. X is in dezen niet als advocaat van klager of als advocaat van diens tegenpartij opgetreden. Mr. X heeft tussen klager en mr. A in het kader van de Klachten- en Geschillenregeling bemiddeld. Hij is derhalve als bemiddelaar opgetreden. De functie van bemiddelaar ver- toont naar het oordeel van de raad zodanige overeenkomsten met de functie van een deken, dat het in de rede ligt dat de raad het handelen van mr. X beoordeelt naar analogie van de jurisprudentie van het Hof van Discipline over het optreden van een deken die een onderzoek doet naar een bij hem ingediende klacht tegen een advocaat. De raad neemt derhalve als uitgangspunt, dat het optreden van mr. X in ver- melde hoedanigheid niet onder tuchtrechtelijke controle staat, tenzij hij bij het uitoefenen van zijn functie zijn taak zodanig heeft verwaar- loosd of zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen dat hij geacht moet worden zich te hebben schuldig gemaakt aan een hande- len of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt.

Aan deze regel zal de raad het optreden van mr. X toetsen.

In zijn eerste brief aan klager is mr. A inhoudelijk ingegaan op een aantal bij klager gerezen vragen. Mr. X heeft over die brief van mr. A gezegd, dat hij van mening was dat deze brief niet vaag was, maar dat mr. A daarin een duidelijke uiteenzetting had gegeven. Niet is geble- ken dat het oordeel van mr. X onbegrijpelijk is.

Het verwijt dat klager niet (eerder) op de hoogte is gebracht van het vertrek van mr. A gaat evenmin op. Terecht heeft mr. X gesteld dat het aan mr. A en het kantoor gezamenlijk was het tijdstip te bepalen waarop het vertrek van mr. A wereldkundig werd gemaakt.

Op grond van de aan de raad overgelegde bescheiden en het ver- handelde ter zitting is gebleken, dat mr. X op een gegeven moment constateerde dat de verhouding tussen klager en mr. A verstoord was geraakt met name toen klager bleef aandringen op een nadere uitleg, nadat mr. A reeds uitgebreid was ingegaan op bij klager na de bespre- king nog aanwezige vragen. Het advies dat mr. X toen aan klager gaf om een andere advocaat te gaan zoeken nadat hij eerder had vastge- steld dat de verhouding tussen klager en mr. A verstoord was geraakt en zulks aan klager – ook als zijn eigen oordeel – had meegedeeld, is niet onbegrijpelijk.

Dit klachtonderdeel treft derhalve evenmin doel.

Beslissing van de raad

De raad verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Overwegingen van het hof

Tegen de beslissing van de raad voert klager zakelijk weergegeven de volgende grieven aan:

1. De zitting bij de raad is niet correct verlopen; klager heeft niet naar voren kunnen brengen wat hij voor de behandeling dienstig achtte.
2. De raad heeft in zijn overwegingen en beslissing niet verdiscon- teerd dat mr. A een onjuist advies heeft gegeven.
3. Ten onrechte heeft mr. X een bespreking met mr. A gearrangeerd in plaats van met de opvolger.

4. Ten onrechte is mr. X door de deken als bemiddelaar aangewezen, nu hij enerzijds lid was van de Raad van Toezicht en anderzijds een kantoorgenoot van mr. A.

De eerste grief kan, wat daarvan overigens zij, niet tot vernietiging van de beslissing van de raad leiden, aangezien het hoger beroep ook strekt tot herstel van verzuimen bij de behandeling en de uitspraak in eerste aanleg en het hof kennis heeft genomen van klagers aantee- ningen voor de zitting van de raad.

De tweede grief regardeert mr. X niet en behoeft daarom geen verdere bespreking.

Bij de beoordeling van de twee resterende grieven neemt het hof als uitgangspunt dat mr. X in de geschillen tussen klager en mr. A als bemiddelaar is opgetreden. Voor de advocaat-bemiddelaar geldt, evenals bijvoorbeeld voor een als curator, deken of rechter-plaatsver- vanger optredende advocaat, dat zijn optreden in die hoedanigheid slechts marginaal kan worden getoetst in een tuchtrechtelijk geding ingevolge de Advocatenwet. De raad heeft voor dit facet terecht aan- dacht gevraagd.

Wat de derde grief betreft, verenigt het hof zich met het oordeel van de raad dat het aan mr. A en zijn kantoor gezamenlijk was het tijdstip te bepalen waarop zijn vertrek wereldkundig werd gemaakt.

De vierde grief gaat mr. X alleen aan voorzover hem daarin zou wor- den verweten dat hij zich als bemiddelaar heeft laten aanwijzen en als zodanig is opgetreden. Het zou hier dan gaan om een nieuwe klacht tegen mr. X. Nieuwe klachten kunnen echter in hoger beroep niet in behandeling worden genomen. Klager kan daarom in zoverre niet in deze grief worden ontvangen. Voor het overige richt de grief zich tegen een (beweerde) handelwijze van de deken en regardeert zij mr. X niet, zodat verdere bespreking van de grief achterwege kan blijven.

Uit het voorgaande volgt dat de beslissing van de raad zal worden bekrachtigd.

Beslissing van het hof

Volgt bekrachtiging.

GEHEIMHOUDINGSPLICHT EN UITLATINGEN IN HET ADVOCATENBLAD

Hof van Discipline, 20 januari 2003; nr. 3602

(mrs. Peepkorn, Van Voorst van Beest, Van Houtum, Mendlik en Scholten)

Raad van Discipline Amsterdam, 18 maart 2002

(mrs. Kist, Van Ardenne, Karskens, Van der Plas en Remme)

Geheimhoudingsverplichting ook met betrekking tot derden/niet- cliënten?

Onnodig grievende opmerkingen

- *Advocatenwet artikel 46 (1.3 Geheimhoudingsplicht; 3.1 Vrijheid van handelen; 3.3.1 Grievende uitlatingen)*
- *Gedragsregels 6 en 31*

Feiten

Mr. X, de advocaat van de vrouw in een echtscheiding, is opgetreden in een ‘performance’, door de zoon van de partijen over deze echtscheiding vervaardigd. In een publicatie in het *Advocatenblad* heeft hij gewag gemaakt van deze performance en daarbij de naam van der partijen zoon vermeld.

Voorts wordt hij in het artikel als volgt geciteerd:

‘Daarnaast legde de ex-echtgenoot nog allerlei mogelijke claims neer bij de rechtbank en in hoger beroep bij het hof. Want hij vond dat zijn vrouw de boel had belazerd en wilde de waarheid boven tafel brengen. Het heeft geleid tot pijnlijke getuigenverhoren’

en
‘Hoe is het mogelijk dat je zo lang over onbenullige vrijwel kansloze vorderingen kunt procederen?’

De man klaagde over deze uitlatingen als

- a) inbreuk makend op de geheimhoudingsverplichting;
- b) onnodig grievend.

Overwegingen raad

In het artikel in het *Advocatenblad* komt mr. X aan het woord over de door de zoon gemaakte performance en noemt hij de voor- en achternaam van hem. Daarmee maakt hij zijn opmerkingen en zijn hiervoor geciteerde uitlatingen voor de lezer herleidbaar tot de persoon van de klager als vader van de kunstenaar.

Aldus heeft mr. X zijn geheimhoudingsverplichting geschonden. Deze schending van de geheimhoudingsverplichting is niet te rechtvaardigen – mr. X heeft dat ook niet betoogd – doordat deze functioneel zou zijn in het kader van de belangenbehartiging van de cliënte van mr. X.

Met de hiervoren geciteerde passages uit het interview van mr. X heeft hij zich op zeer negatieve wijze uitgelaten over het optreden van klager in de met de echtscheiding samenhangende procedures. Dit betaamt een advocaat van de tegenpartij niet. Mr. X heeft de terughoudendheid verzaakt die een advocaat bij het doen van mededelingen over een zaak waarin hij als zodanig betrokken is, dient te betrachten. Dit klemt temeer nu de uitlatingen zijn gedaan in een openbaar medium (als het *Advocatenblad*) en in verband staan met de performance van klagers zoon waaraan destijds veel publiciteit is gegeven. De uitlatingen vinden bovendien geen steun in hetgeen de raad over deze procedure bekend is geworden en zijn evenmin functioneel in de door mr. X aan zijn cliënte verleende rechtsbijstand. Dit alles brengt mee dat de uitlatingen onnodig grievend zijn jegens de klager.

Volgt

Gegrondverklaring van beide klachtonderdelen met oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Overwegingen hof

Het hof is, anders dan de raad, van oordeel dat mr. X met zijn uitlatingen geen geheimhoudingsverplichting heeft geschonden.

De publicatie in het *Advocatenblad* vond plaats nadat de performance al uitgebreide andere publiciteit had gekregen. Daarbij was de naam van de klager reeds bekend geworden. De vraag of mr. X niet alleen in de relatie tot zijn cliënte maar ook in de relatie tot de klager tot geheimhouding verplicht was behoeft geen beantwoording, omdat mr. X door zijn medewerking aan het artikel in het *Advocatenblad* geen wezenlijk nieuwe informatie in de publiciteit heeft gebracht.

Het hof deelt het oordeel van de raad dat mr. X zich in de publiciteit – dus in het openbaar – op zeer negatieve wijze over klager, de tegenpartij van zijn cliënte, heeft uitgelaten. In aanmerking genomen dat daartoe een functionele noodzaak – uitvoering van de opdracht van zijn cliënte – ontbrak, alsmede de naamsbekendheid van de betrokkenen en daarmee dus ook van klager, moet worden geconcludeerd dat de uitlatingen van mr. X jegens de klager als onnodig grievend zijn aan te merken.

Volgt vernietiging van de beslissing van de raad voorzover het eerste klachtonderdeel gegrond is verklaard, met bekrachtiging van de beslissing voor het overige.

Noot

Wat als de uitlatingen van mr. X over het optreden van de wederpartij (de man) niet onnodig grievend, in de zin van Gedragsregel 31, zouden zijn geweest maar voor deze wel schadelijk en/of onaangenaam? In de Gedragsregels 1980 was de huidige Gedragsregel 6 nog verspreid over twee gedragsregels, 9 en 10. Regel 9 bevatte de specifieke geheimhoudingsplicht tegenover de cliënt.

Regel 10 ging verder. Het eerste lid bepaalde dat ook waar hij niet tot geheimhouding verplicht is de advocaat dient te zwijgen over de bijzonderheden van zaken die bij hem in behandeling zijn of zijn geweest en het tweede lid bepaalde bovendien dat van hetgeen hem in of bij de uitoefening van zijn beroep ter kennis komt van de zijde van de tegenpartij of van een derde de advocaat slechts gebruik dient te maken voorzover daarmee een redelijk belang is gediend.

De Raad van Toezicht te Alkmaar overwoog in een beslissing van 10 december 1985 (*Advocatenblad* 1987, p. 277) dat het voor het functioneren van de advocaat als vertrouwenspersoon van groot belang is dat strikt de hand wordt gehouden aan de verplichtingen die voor hem uit de geheimhoudings- en zwijgplicht, ook jegens een tegenpartij, voortvloeien.

In zijn noot onder deze uitspraak vond mr. Pot al deze nuances overbodig: een advocaat moet gewoon zijn mond houden over wat hij als zodanig doet of gedaan heeft, dan wel heeft vernomen.

In zijn uitspraak van 6 mei 1996, no. 2152 (*Advocatenblad* 1997, p. 676) lijkt het Hof van Discipline een andere mening toegedaan: ‘Noch de op de advocaat rustende geheimhoudingsplicht, noch de hem passende discretie, beperkt hem in de vrijheid om procedures die in het openbaar zijn gevoerd en daarin gedane rechterlijke uitspraken mon-

deling of schriftelijk onder de aandacht van geïnteresseerden te brengen en van commentaar te voorzien, mits op passende wijze'. Daarbij maakt het hof, zie ik het goed, geen onderscheid tussen rechterlijke uitspraken die als jurisprudentie zijn gepubliceerd en andere, niet-gepubliceerde, vonnissen. Ik zou ten aanzien van die laatste categorie willen hopen dat streng getoetst blijft worden of met de publiciteit werkelijk een redelijk doel wordt gediend. Het bevredigen van

nieuwsgierigheid of de behoefte van een advocaat zich te etaleren zou niet zo'n redelijk doel moeten kunnen zijn.

Zie over privacyschending van anderen dan de cliënt ook *Advocatenblad* 2003, pag. 366/367 (in de zaak 'Meisje van Nulde').

E.

(advertentie)

Bijblijven?

Dat is aan de Orde van de dag

De wekelijkse elektronische nieuwsbrief **Orde van de dag**, van de Nederlandse Orde van Advocaten en Reed Business Information, is een behoorlijk succes – al zeggen we het zelf.

Elke donderdagmorgen krijgt u het laatste nieuws over het vak en de beroepsgroep. We brengen – in samenwerking met het *Advocatenblad* – eigen nieuws, *linken* naar boeiende bronnen in Nederland en de rest van de wereld, en geven een overzicht van *balierelevant* nieuws in dag- en weekbladen. Af en toe peilen we uw opinie, en met 1 druk op de knop heeft u contact met ons, iets wat velen van u bijzonder handig vinden.

En soms lopen we helemaal voorop, dan weten wij het allereerst welk advocatenkantoor onderzoek zal doen naar de vermeende 'graaicultuur' op het ministerie van Onderwijs – en dat vertellen we u dan ook meteen.

Eigenlijk is er maar één ding dat ons niet helemaal bevalt: niet elke advocaat ontvangt de **Orde van de dag**. We zijn snel gegroeid tot ruim 7000 abonnees – hebben die andere 5000 advocaten dan geen e-mailadres? Ze zullen toch niet denken dat het alleen voor grote kantoren interessant is? Of zouden ze niet weten dat het voor advocaten *gratis* is? Dat je al een abonnement hebt als je een mailtje met het onderwerp 'Abonnementsaanvraag' stuurt naar enova@reedbusiness.nl?